

De la colla de joves de Sarrià a segona autoritat de Catalunya

Perfil de Roger Torrent, president del Parlament

De la colla de joves de Sarrià a segona autoritat de Catalunya

«Quatre, vuit, o setze anys. Tots els que calguin per fer coses i demostrar que ERC pot governar perfectament a Sarrià de Ter», va ser la resposta d'un precoç regidor al llavors també becari Sergi Roca Puntí. I efectivament han estat 16 anys els que ha dedicat al consistori del seu poble: Roger Torrent, el primer president del Parlament gironí des de la recuperació de la democràcia, deixa ja

molt lluny la colla de joves que el va impulsar a la política. L'ara periodista internacional de Catalunya Ràdio feia les pràctiques d'estiu el juliol de 1999 a Diari de Girona i rebia l'encàrrec d'entrevistar el que havia estat l'alcalde més jove de les comarques gironines. 18 anys i mig després és la segona autoritat de Catalunya; el president del Parlament.

Aquella aventura havia començat pocs mesos abans de la mà de l'incombustible Lluís Corominas. El veterà militant de l'esquerra independentista va fer d'enllaç amb els joves de Sarrià per aconseguir tenir una llista en un municipi de l'àrea urbana on mai havien tingut candidatura i on els socialistes governaven amb majoria. Els va reunir al bar dels pares de Torrent per parlar del futur més immediat. Dins d'un grup típic de joves revolucionats per l'activisme de carrer, les banderes i els concerts destacava un estudiant de Ciències Polítiques, que admetia que «li agradava la política com a objecte d'estudi». «Sempre va mostrar que era el més capacit. Ell participava de tot, sempre en un segon pla, però ja demostrava que tenia més interès per la vida institucional que no la resta del col·lectiu», expliquen militants de les JERC d'aquella època. El cap de llista, però, va debutar en actes de campanya amb tot un expert: Josep-Lluís Carod-Rovira, qui va acompanyar els alcaldables de Girona, Vilablareix, Salt i Sarrià de Ter. Entremig de polítics experimentats, però, Torrent no va desentoniar per demanar una política comuna a l'àrea urbana.

Torrent, però, es va negar a ser segon plat en una campanya municipal en la qual els membres de les candidatures rivals els obviaven. ERC va obtenir un regidor i es va quedar a només 21 vots d'obtenir el segon. En aquell primer mandat de 1999, fa gairebé 20 anys, un Roger Torrent amb cara de nen es va convertir en la veu de l'oposició, mentre els regidors de CiU, el segon partit més votat, s'anaven diluint.

ERC, amb la puixança de Puigcerçós a Madrid, la influència en el PSOE i el projecte per treure CiU de la Generalitat, havia de consolidar l'estructura interna. Va ser llavors quan Jaume Sitjà, president de la regió de Girona, va decidir comptar amb aquell jove, apassionat de la vida institucional. Per això des dels 21 anys ocupava la secretaria de política parlamentària: coordinava els diputats, senadors i parlamentaris gironins d'ERC. Al tercer assalt, el 2007, quan ja s'havia produït la retirada de Josep Turbau, Torrent va obtenir la vara

d'alcaldia. Llavors ja havia atret l'atenció de molts dels seus companys. En dos mandats ja ocupava també un seient a la Diputació i poc després al Parlament.

Roger Torrent prefereix pensar que la seva és una circumstància vocacional, potser per tractar de negar que és un polític precoç. Un fet que no ha estat obstacle perquè s'hagi fet valorar i demostrar on podia arribar. Més enllà de la colla de joves.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2018/01/21/colla-joves-sarria-segona-autoritat/891284.html?utm_source=rss